

Marina van Brunshot

'Een hoge boom valt ook om....'

Weg tranen, vooral lachen

Een paar weken terug stapte Theo van Gerven (62 jaar) het ziekenhuis binnen met hevige buikpijn. Na een aantal onderzoeken volgde de diagnose alvleesklierkanker met uitzaaiingen naar de lever en een levensverwachting van enkele weken tot maanden. De reactie van Theo op dit onheilspellend nieuws is tekenend voor de wijze waarop hij in het leven staat: 'Ik kan gaan zitten bokken, janken en kwaad zijn maar het ook anders doen. Voor mijn kinderen en kleinkinderen wil ik dat het afscheid niet dramatisch wordt. Dus wat mij betreft graag een grap en rol zo nu en dan, en de tijd die ons samen gegund is in harmonie doorbrengen. Weg die tranen en vooral glimlachen.'

OIRSCHOT - Theo - wie kent 'm niet? - groeide op in een warm en liefdevol nest van zeven kinderen aan de Beerseweg, alwaar hun ouders een boerderij runden. Wanneer hij vertelt over zijn jeugd(zondes) op deze kille vrijdagmiddag straalt de opa van Bo, Nola en Cis van top tot teen. Hoewel hij zich eerder vandaag enorm beroerd voelde, ten val kwam en iedere minuut aan conditie inlevert wil Theo graag in gesprek. Hij heeft veel te vertellen over zijn Stichting 'Ik wil er efkus uit', maar laten we bij het begin beginnen. 'Ik hoefde van mijn vader en moeder niet op het land te werken, maar mocht 'doorleren'. Dat dit geen succes werd konden zij vooraf ook niet te weten. Na een half jaar houtbewerking op de LTS, kwam ik thuis op de bank te zitten. Maar niet voor lang...! Als jochie van 13 werd ik door de heer des huizes achterop de motor gezet om varkens mee gaan te slachten en ze diepvries klein te maken. Uiteindelijk stuurde een keurmeester mij weer naar school en behaalde ik in Eindhoven en Helmond de benodigde di-

ploma's voor het slagersvak'. En ondertussen genoot Theo van de geneugten des levens: 'Verliefd worden, op zijn tijd een potje bier drinken, disjockey spelen, uitsmijter bij het Sky Lab (totdat ze tegen zijn neus sloegen) en dansen. Tjonge jonge wat heb ik graag gedaan! Zet het lied "Let's Twist Again" op en ik vlieg nou nog overeind.' Op 24-jarige leeftijd trad Theo in het huwelijksbootje met Marijke en samen kregen ze dochter Kelly en zoon Roy. 'De kinderen zijn mijn alles', zegt Theo geëmotioneerd en hij kijkt liefdevol naar zijn oogappel die het eveneens moeilijk heeft. Kelly: 'Ons pap is mijn grote held, wij zijn twee handen op een buik.'

Duofiets

'Kom op! Waar zijn we ook alweer gebleven?', roept Theo ineens om de verdrietige sfeer te doorbreken. O ja, het werk'. Na bij verschillende bedrijven gewerkt te hebben - waarvan een flink aantal jaren op de legerplaats - ging Theo met de VUT en vertrok voor een maand naar Canada om de echtscheiding te verwerken. Hij zucht eens een keer: 'Het leven kende up's en downs'. Vooral het overlijden van mijn twee broers en ouders hebben me erg aangegrepen. Ik heb (te)veel meegemaakt, maar gelukkig beschik ik over een sterk karakter. Helaas helpt me dat niet om deze kanker klein te krijgen. Tja, ook een hoge boom valt op een gegeven moment om.' Zo'n jaar of vier geleden kwam Theo in de Begijnhof terecht, een gezellige woonwijk en vulde zijn vrije tijd met hobby's zoals biljarten en het gilde. Maar bovenal zette de rasoptimist zich in voor de Oirschotse gemeenschap als buurtcoördinator en kartrekker van de Stichting 'Ik wil er efkus uit'.

Omdat Theo nu eenmaal begaan is met de medemens - en in het bijzonder de ouderen - lanceerde hij enige

Theo met een maquette van de Funtrain Fietstrein. Hevig geëmotioneerd viel Theo in de armen van Marnix Kwant en zei: 'Nou kan ik gerust doodgaan.'

Ook schonk Theo een duofiets, een duoscootmobiel en een rolstoelfiets aan de Zusters Karmelietessen.

jaren terug een duofiets voor deze doelgroep. Want zo redeneert Theo: 'Ouderen en hulpbehoevende die minder mobiel zijn moeten veel vaker de frisse buitenlucht op hun gezicht voelen, de vogels horen fluiten en de bloemen zien bloeien'.

Succesvol initiatief

Dankzij zijn tomeloze inzet, het werven van sponsors/gelden en velen vrijwilligers is 't initiatief uitgegroeid tot

een gigantisch succes. De balans: 'Een duofiets, twee duoscootmobielen en een rolstoelfiets die door Theo is geschonken aan de Zusters Karmelietessen met als voorwaarde dat hij de fiets op zaterdag en zondag kan lenen.'

En als klap op de vuurpijl wordt volgend jaar de 'Funtrain Fietstrein' gelanceerd, zodat een begeleider met drie passagiers kan gaan fietsen.' Theo zal dit niet meer meemaken, maar gelukkig neemt zijn zoon het stokje van hem over en gaat de Stichting 'Ik wil er efkus uit' ongetwijfeld met dezelfde drive als vader voortzetten. Theo: 'Ik ben superblij dat Roy dit wil doen en heb het volste vertrouwen in hem. Geweldig toch? Supertrots ben ik op mijn zoon.' Trots en blij is Theo ook met alle mensen die begaan zijn met zijn naderende einde. 'Het klinkt misschien gek, vervolgt hij, maar eigenlijk zou ik iedereen zo'n ervaring gunnen. De betrokkenheid die ik ervaar is ongekend en houdt me nog even op de been. Ik regisseer het afscheid zelf samen

met mijn naasten, dus ik moet nog efkes dit en ik moet nog efkes dat.' Theo is niet bang voor de dood, integendeel zelfs. Hij gelooft in het hierna maals, zeker na 't lezen van de woorden in onderstaand gedicht. Theo leest voor: *"Als je je voet op de andere oever zet, en het blijkt de hemel te zijn. Als je door een hand wordt aangeraakt, en het blijkt Gods hand te zijn. Als je dan de muziek hoort, en het blijken engelen te zijn. Dan ben je niet heen gegaan, maar naar huis gegaan."*

En dat Kasteel Groot Bijstervelt wordt herontwikkeld tot een woon-zorg complex stemt Theo tevreden. Hijzelf had ook ingeschreven, wilde een soortgelijk project uit de grond

Uitgerekend tijdens het gesprek kwam Marnix Kwant van firma Raam een maquette overhandigen van de Funtrain Fietstrein. Sinds dit bedrijf weet dat Theo niet lang meer te leven heeft hebben twee medewerkers vier dagen lang gewerkt aan dit prachtig exemplaar. Hevig geëmotioneerd viel Theo in de armen van Marnix en zei: 'Nou kan ik gerust doodgaan.'

Spoordonk kermis zit er weer op

SPOORDONK - Traditiegetrouw is de taartenloterij tijdens Spoordonk kermis een niet meer weg te denken onderdeel is. Ruim zeventig taarten werden in een paar uur tijd via het Rad van Avontuur verloot. Louis Franken, voorzitter van de club keek later op de avond tevreden terug. Ook kasteleins Hennie van Rijt en John Scheepens van de plaatselijke kroegen deden weer hun stinkende best om het publiek te enthousiasmeren.

Met paard en wagen

SPOORDONK - De paarden en huifkarren van Peter der Kinderen, Jan van den Hout en Jan van den Dungen zijn niet uit het straatbeeld van Oirschot en omstreken weg te denken. Vorige week vrijdag stond het drietal weer paraat op de dam van Marinus en Annie Pijnenburg. Laatstgenoemde hadden oud strijders van Nieuw Guinea uitgenodigd (Marinus was er eentje van) en met paard en wagen vertrok het gezelschap naar verschillende bezienswaardigheden in Spoordonk.

Kneuzen voor JDRF

WESTELBEERS - Henk Leermakers en Ruidie Appels uit Westelbeers kwamen met het grandioze idee om ook dit jaar weer op nostalgische wijze maïs te gaan hakselen en dat de opbrengst gaat naar JDRF (voor onderzoek om Diabetes Type 1 te voorkomen én te genezen). En zo ontstond de KorrelKneusKar waar onder andere koffie, thee, soep, broodje hamburgers en natuurlijk een pilsje te koop waren. Er kwamen naar schatting tussen de 150 en 200 enthousiaste bezoekers op af.

Succesvolle open dagen KBO

OIRSCHOT - Afgelopen weekend opende KBO Oirschot de deuren van D'n Inloop aan de Vier Uitersten. Veel vrijwilligers en bestuursleden waren aanwezig om het publiek met trots rond te leiden door hun gebouw. Bij de KBO worden diverse cursussen gegeven waaronder een cursus fotografie. Vanuit deze cursus is een fotogroep ontstaan die op deze open dagen indrukwekkende foto's exposeerde.